

χιλίους στρατιώτας ἐκίνησαν ἀπὸ Ἄργος εἰς Τριπολιτζάν. Βεβαιώνεται προσέτι ἡ εἰδήσις, ὅτι ὁ Γενναῖος (Γιαννάκης) Κολοκοτρώνης, ἀφ' οὗ ὅλοι του οἱ στρατιῶται τὸν ἄφησαν, καὶ ἐνώθησαν μετὰ τὴν Διοίκησιν, αὐτὸς ἔφυγε καὶ ἐκλείσθη εἰς Τριπολιτζάν ὄχι μετὰ τριάντα, ἀλλὰ μετὰ τρεῖς μόνον ἀνθρώπους.

Ἡ ἀπὸ Ζάκυνθον, πρὸς τὸν συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν σαλθεῖσα ἀνώνυμος ἐπιστολή, δὲν ἠμπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης· διότι εἰς τῶν πρωτίστων νόμων μας εἶναι τὸ νὰ μὴ πειράξωμέν ποτε προσωπικῶς τινα· ἂν ὅστις μᾶς ἔστειλεν αὐτὸ τὸ ἄρθρον ἐπιθυμῆ διὰ νὰ τὸ ἐκδώσωμεν, ἂς μᾶς γνωστοποιήσῃ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ὁ συντάκτης νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ δώσῃ ἀπόκρισιν.

Ὁ συντ. τῶν Ἑλλήν. χρον. Ἰ. Ἰ. Μάιερ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ

ΑΡΙΘ 29

τῆ 9 Ἀπριλ. 1824.

Μεσολόγγιον τῆ 7 (19) Ἀπριλίου 1824.

Ἀπαρηγόρητα θρηνεῖ μεταξὺ τῶν χαρμωσύνων τοῦ Πάσχα ἡμερῶν ἡ Ἑλλάς, διότι αἰφνιδίως στερεῖται ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς τὸν πολυτίμον αὐτῆς εὐεργέτην, τὸν λαμπρὸν Λόρδον Νόελ Βύρωνα. Ὁ ὑπέρτιμος οὗτος ἀνὴρ μετὰ δεκαήμερον ἀσθένειαν φλογιστικοῦ ρευματικοῦ πυρετοῦ, ὅστις εἶχεν εἰσέλθει ἕως εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἐξέπνευσε σήμερον περὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς ὥρας 11 λ. 40 (5 λ. 40). (α)

Δὲν ἔπαυσε ἐτι ζῶν ὁ λαμπρὸς φιλέλληνα νὰ παρασταίῃ τοὺς εὐνοϊκοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος σκοπούς του. Ὁ ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ζῆλος του μεγάλως μᾶς ἐνθά ῥύνη, καὶ μᾶς ἐδίδοε τὰς πλέον χρηστάς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐλπίδας.

Πικρῶς θλίβεται καὶ κατάκαρδα λυπεῖται ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος στερούμενος τοιοῦτον πατέρα καὶ εὐεργέτην. Εἰς ὅλων τῶν πατριωτῶν τὰ πρόσωπα ἡ θλίψις καὶ κατήφεια φαίνονται ζωγραφισμένα· ἀλλὰ περισσότερο κλαίει καὶ ἀναστενάζει ὁ λαὸς τοῦ Μεσολογγίου, διότι αὐτὴ ἡ πόλις εἶχε τὴν καλὴν τύχην νὰ συγκαταριθμῆ μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῆς ἀνδρα τῶν ἀρετῶν καὶ προτερημάτων τοῦ λαμπροῦ Λόρδου. Διὰ τὸν αὐτὸν τοῦ ἔθνους μας ἐλπίδες ἀπέτυχον, καὶ πλέον δὲν μᾶς μένει, παρά γὰ κλαίωμεν ἀπαρηγόρητως τὸν τόσον σκληρὸν δι' ἡμᾶς θάνατον.

Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἡ Διοίκησις ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν.

Ἀρ. 1185) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΛΑΔΔΟΣ.

Διὰ παρούσαι χαρμόσυνα ἡμέραι ἔγιναν δι' ὅλους ἡμᾶς ἡμέραι πένθους.

Ὁ Λόρδ Νόελ Βυρὼν ἀπέρασε σήμερον εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, περὶ τὰς ἑνδεκα ὥρας τὸ ἑσπέρας μετὰ μίαν ἀσθένειαν φλογιστικοῦ ρευματικοῦ ἰοῦ ἡμερῶν.

Καὶ πρὶν ἀκόμη χωρισθῆ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, ἡ κοινὴ κατήφεια ἔλεγεν ὅσην θλίψιν ἠσθάνετο ἡ καρδία ὅλων, καὶ ὅλοι μικροὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νικημένοι ἀπὸ τὴν θλίψιν, ἐλησμονήσατε τὸ Πάσχα.

Ἡ στέρησις αὐτοῦ τοῦ λαμπροῦ ὑποκειμένου εἶναι βέβαια πολλὰ αἰσθητικὴ δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ εἶναι πολὺ περισσότερο ἀξιοθρήνητος δι' αὐτὴν τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε διαφερόντως, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπολιτογράφη, καὶ ἀπόφασιν σταθερὰν εἶχεν, ἂν τὸ ἔφερεν ἡ περίστασις, νὰ γένῃ καὶ προσωπικῶς συμμετοχὸς τῶν κινδύνων τῆς.

Καθένας βλέπει ἐμπρὸς του τὰς πλουσίας πρὸς τὸ κοινὸν εὐεργεσίας του, καὶ μῆτε ἔπαυσε, μῆτε παύει κἀνεὶς, μετ' εὐγνώμονα καὶ ἀληθινὴν φωνὴν νὰ τὸν ὀνομάζῃ εὐεργέτην.

Ἔως οὗ νὰ γνωστοποιηθῶν αἱ διαταγαὶ τῆς ἐθνικῆς Διοικήσεως περὶ αὐτοῦ τοῦ πολυθρηνήτου συμβάντος.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314 καὶ ἡμ. 15 Οκτωβ. θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος.

Διατάσσεται.

α.) Αὐριον, μὲν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος, νὰ πέσουν ὅπῃ τὸ μέγαλον κανονοστάσιον τοῦ τείχους αὐτῆς τῆς πόλεως 37 κανονιαῖς (μία τὸ κάθε λεπτόν), κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τοῦ ἀποθανόντος.

β.) Ὅλα τὰ κοινὰ ὑπουργεῖα, διὰ τρεῖς ἡμέρας, κατὰ συνέχειαν, νὰ κλεισθῶν, ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν κριτηρίων.

γ.) Νὰ κλεισθῶν ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἐκτὸς ἐκεῖνων, ὅπου πωλοῦνται τροφαὶ καὶ ἰατρικὰ· καὶ νὰ λείψουν τὰ μουσικὰ παιγνίδια, οἱ συνηθισμένοι εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας χοροὶ, νὰ παύσουν τὰ φαγοπότια εἰς τὰ κραιοπωλεῖα, καὶ κάθε ἄλλο εἶδος κοινῶν ξεφαντώματος.

δ.) Νὰ γένῃ 21 ἡμέρας γενικὴ πενήθορος.

ε.) Νὰ γενῶν ἐπικηδεῖοι δέησις εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 7 Ἀπριλίου 1824.

Τ. Σ. Α. Μαυροκορδάτος. Ὁ Γραμ. Γεώργιος Πραϊδῆς.

Μεσολόγγιον) Εἰμὲθα εἰς περίστασιν νὰ πληροφορησώμεν τὸ δημόσιον περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Καραϊσκάκη, καθὼς εἰς τὸν 27 ἀρ. ὑπεσχέθημεν.

Ὁ πολεμικὸς οὗτος ἀρχηγός, ἀσθενῶν ἀπὸ φθίσις, ἐκάθητο εἰς Ἀνατολικὸν, ὅπου διέτρεβεν ἀπὸ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐτελείωσεν ἡ προλαβοῦσα

(α) Ἀγνοοῦμεν διὰ ποίας αἰτίας δὲν ἠθέλησεν ὁ λαμπρὸς Λόρδος νὰ συγκατανεύσῃ εἰς ὅσας παρακλήσεις· εἶχε κάμει πρὸς αὐτὸν ὁ ἰατρός του Φ. Βρυῶνος, καὶ ὁ ἰατρός τῆς ἐπιτελείας Ι. Μίλιγγεν διὰ νὰ τὸν φλεβοτομήσωσιν.

συνέλευσις τῶν ἀρχηγῶν καὶ προκρίτων τῆς Αὐτικῆς καὶ μέρος τῆς στερεῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία μετὰ κάθε τρόπον ἐπάσχιζε νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ δυσαρστημένον, ἀφ' οὗ δὲν ἐνέδωκεν εἰς πολλὰ παράλογα ζητήματα τοῦ τὸν διώρισε δὲ νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ἑκατὸν στρατιώτας λαμβάνοντας τὸν μισθὸν παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ ἦναι ἔτοιμος εἰς τὰς προσταγὰς τῆς· αὐτὸς ὑπεκρίθη κατ' ἀρχάς, ὅτι εὐχαριστήθη, καὶ ὅτι δὲν ἐπροσπαθούσεν ἄλλο, παρὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑγείαν του, καὶ νὰ δείξῃ ἔπειτα, μετὰ τὰ ἔργα, ὅτι εἶναι ἄξιος περισσοτέρας τιμῆς καὶ ἀγάπης· ἀκολούθως ὅμως τὰ περιστατικὰ τὸν ἔδωσαν λαβὴν νὰ κάμῃ νέα παράπονα (ἀγκαλὰ ἄδικα), καὶ νέας ἀπαιτήσεις. Ἡ Διοίκησις, ἐπειδὴ εἶχε κρίνει ἀναγκαῖον ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσδιορισθέντων ὑπὸ τῆς συνέλευσεως μισθωτῶν στρατιωτῶν, αὐξήσῃ καὶ τοὺς μισθωτοὺς στρατιώτας τοῦ Καραϊσκάκη, διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, χωρὶς νὰ κάμῃ ἐνταυτῶ καὶ κἀνὲν πρᾶγμα ἔξω τῆς τάξεως· οὗτος ὅμως ἐμίσησεν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους, πολὺ περισσότερους, παρ' ὅσους ἡ Διοίκησις τὸν διώρισε, καὶ τοὺς εἶχε καὶ ἔστέοντο, ὡς ἐθελονταί, εἰς τὰ σύνορα τοῦ Καρπενησιῶν ἐν τσοῦτῳ δε ἐνεργούσε τὴν ἀνταπόκρισιν του μετὰ τοὺς ἐχθρούς.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἔστειλεν ἐδῶ εἰς Μεσολόγγιον τὸν ἀνεψιὸν του διὰ μίαν ὑπόθεσιν· οὗτος τὴν 19 Μαρτίου θέλων νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀνατολικὸν, ἐπιάσθη μετὰ τοὺς μονοζυλιαραίους, καὶ τοῦ ἐκτύπησαν τινὲς Μεσολογγίται, καὶ τοῦ ἔσχισαν τὸ κεφάλι ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἔριδα· ἡ Διοίκησις ἔβαλεν ὅλα τῆς τὰ δυνατὰ διὰ νὰ εὕρῃ τοὺς ἐνόχους, οἵτινες εἶχον φύγει, διὰ νὰ τοὺς κρίνῃ καὶ νὰ τοὺς παιδεύσῃ κατὰ τὸ σφάλμα· ἀλλ' ἐν ᾧ ταῦτα ἐγίνοντο, ὁ Καραϊσκάκης ἔξαφνα στέλλει ἐδῶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ὡς ἑκατὸν πενήντα στρατιώτας μετὰ λόγον ὅτι μοναχοὶ τῶν ἡλλῶν διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ τοὺς γίνῃ ἡ δικαία ἰκανοποίησις διὰ τὸ κτύπημα τοῦ συντρόφου τῶν· τοῦτο τὸ κίνημα ἀντὶ νὰ εὐκολύνῃ, καθὼς αὐτοὶ ἔλεγον, ἔκαμε δυσκολωτέραν τὴν εὕρεσιν τῶν ἐνόχων· διὰ τοῦτο, τὸ πρᾶγμα ἀργοπόρησεν ἕως τὴν 21 τοῦ μηνός.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι τοῦ Καραϊσκάκη ἔβαλαν μετὰ γέλασμα εἰς τὸ χέρι δύο ἀπὸ τοὺς προκρίτους ταύτης τῆς πόλεως, καὶ κρυφίως τοὺς ἔστειλαν εἰς Ἀνατολικὸν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Συγχρόνων ἄλλοι σαράντα ἀνθρώποι του ὑπῆγαν ἀπὸ Ἀνατολικὸν μετὰ μόνόζυλα, καὶ εὐγῆκον εἰς Βασιλάδι· ἐξαίφνης καὶ μετὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ φύλακες αὐτοῦ τοῦ ὀχυρώματος δὲν ἔλαβαν κατ' ἀρχάς ὑποψίαν, ἐπειδὴ ἔσωτερικῶς δὲν εἶχον νὰ φοβῶνται κἀνεὶν ἐχθρόν· ἔπειτὰ δε δὲν ἦτον πλέον καιρὸς νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.

Ἡ Διοίκησις ἀμέσως εἰς τὰ ξημερώματα ἔλαβεν ὅλα τὰ πλέον δραστηρία μέτρα· ἔφερε δύναμιν μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ διώρισε ἀρματωμένας βάρκας νὰ ὑπάγουν νὰ πολιορκήσουν τὸ Βασιλάδι· ὁ Καραϊσκάκης, ἰδὼν, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβε τόνον ἐναντίον τῶν ἀταξιῶν του, ἠναγκασθῆ νὰ στείλῃ ὀπίσω τοὺς δύο προκρίτους Μεσολογγίταις, καὶ τότε ἀφῆθησαν καὶ οἱ ἀνθρώποι του ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ τὸ Βασιλάδι ἐλευθεροί, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀνατολικὸν· Σημειωτέον δε, ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦσαν καὶ ἐπὶ τὰ κάρβια ἐχθρικά ἔξω ἀπὸ τὸ Βασιλάδι ἀραγμένα.

Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἡ Διοίκησις ἔγραψε καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατεύματος, τοὺς ἐβρισκομένους, εἰς Μπαμπίνι, εἰς Ξηρόμερον, καὶ ἡλλῶν μετὰ ὅλων τὸ στρατεῦμα, καὶ ἐμῆκον εἰς Ἀνατολικὸν τὴν ἑσπέραν τῆς 29 Μαρτίου· ἐπειδὴ ἀλλῶως ὁ Καραϊσκάκης ἦτον ἀρκετὰ δυνατὸς, καὶ δὲν ἠμποροῦσεν ἡ Διοίκησις νὰ κάμῃ κάμμιαν προφύλαξιν ἐναντίον του.

Ἀφ' οὗ ἐπέστρεψαν οἱ δύο προκρίτοι ἀπὸ Ἀνατολικὸν, ἡ Διοίκησις ἔδωκε προσταγὴν καὶ ἐπιάσθη καὶ ἐβάλλη εἰς φύλαξιν ὁ Κωνσταντῖνος Βουλπιώτης, ὅστις εἶχεν ὑπάγει εἰς Ἰωάννινα, καθὼς ἐφανερῶσταμιν εἰς τὸ 27 φύλλον.

Εἰς τὰς 27 ὑπῆγεν ὁ πρίγκιψ Μαυροκορδάτος μετὰ τοὺς ἐδῶ εὐρισκομένους στρατηγούς εἰς Ἀνατολικὸν, ἀφ' οὗ δε ἀνταμῶθη, καὶ συνεσκέφθη καὶ μετὰ τοὺς ἐλεῖ ἐλθόντας ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἀρχηγούς τῶν ἀρμάτων διώρισε ἐπιτροπὴν, τόπον ἐπέχουσαι πολεμικοῦ δικαστηρίου, διὰ νὰ κρίνῃ τὰς κατὰ τοῦ Καραϊσκάκη κατηγορίας· τὰ κατωτέρω ἐπίσημα ἔγγραφα κάμουν γνωστὰ τὰ σφάλματα τοῦ Καραϊσκάκη, ὅθεν δὲν μᾶς μένει ἄλλο νὰ εἴπωμεν εἰς τελείαν πληροφορίαν τῆς ὑποθέσεως, εἰμὲν ὅτι ὁ Καραϊσκάκης, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Τζαβελλαῖοι, πληροφορηθέντες διὰ τὴν προδοσίαν του, δὲν ἠθέλησαν πλέον νὰ φανοῦν διαυθεντεῖται του, ἔμεινεν αὐτὸς μετὰ μόνους τοὺς ἀνθρώπους του, τότε ἔλαβεν δε προσταγὴν νὰ ἐκβῆ ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν.

Ἡ φθίσις του κατήτησεν εἰς τὸν τρίτον βαθμὸν, καθὼς ἐβεβαίωσαν οἱ ἰατροί, καὶ δὲν θέλει ζῆσει πολὺν καιρὸν ἀκόμη.

Τὴν 3 Ἀπριλίου ἐκβῆκεν ἀπὸ Ἀνατολικὸν, μετὰ σκοπὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς Κάλαμον· μέρος μικρὸν τῶν ἀνθρώπων του, φιλοδωρημένοι πλουσίως, τὸν ἠκολούθησαν. Δὲν ἠμπορεῖ διόλου νὰ περιπατήσῃ, ἢ νὰ καθαλιεῖσῃ, ἀλλὰ τὸν σηκῶνον τέσσαρες ἀνθρώποι εἰς φορεῖον· ἕως εἰς τὰς 6 τοῦ μηνὸν εἶχαμεν εἰδήσιν ὅτι εὐρίσκετο εἰς Γουριάν, χωρίον κείμενον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ἀχελφῶος.